

[Rahbæk Møller]

fastholder de væsentlig strengere danske regler, på trods af at dette direktiv er et minimumsdirektiv og vi sagtens kunne ændre reglerne. Det synes jeg ligesom hr. Erik Larsen at vi bør tage op under udvalgsarbejdet.

Jeg er ikke sikker på, at 40 pct.s regelbegrænsning er den vigtigste hæmsko i dag. Dels er der mig bekendt ikke nogen, der støder mod den grænse, dels er det rigtigt, at der har været nogle forsikringsselskaber, hvis ledelse har været rigelig risikovillig på det sidste. Så vi bør nok overveje situationen.

Men spørgsmål som begrænsningerne i at have dominerende indflydelse – der er nogle stærke begrænsninger dér, som er specielt danske, og som er snærende – synes jeg vi skal tage op under udvalgsarbejdet.

Men altså: Principielt tilslutning til lovforslaget.

Kim Behnke (FP):

Da Fremskridtspartiets ordfører i denne sag, fru Kirsten Jacobsen, er optaget andetsteds i huset, skal jeg kort, men præcist redegøre for de synspunkter, vi har på dette lovforslag.

For det første kan vi jo glæde os over, at 20 års udvalgsarbejde, eller hvordan det nu er foregået, er slut. Vi glæder os over, at der kommer til at ske den gensidige anerkendelse. Og vi er også tilfredse med, at den hjemlandskontrol, som der er lagt op til, kommer til at fungere som beskrevet.

Dernæst er der spørgsmålet om markedsføringsreglerne. Selv om vi er modstandere af mange dele af den danske markedsføringslov, er det klart, at det må jo være sådan, at indtil vi får held til at få ændret markedsføringsloven her i huset, skal udenlandske og indenlandske selskaber arbejde under det samme regelsæt.

Vi har også glædet os over, at ministeren har fået lettet administrationen for de firmapensionskasser, som kun har pensionister i deres stald, og som ikke længere tegner nye medlemmer. Det er godt, at man kan se, når det bureaukratiske maskineri indimellem godt kan neddrosles.

Det sidste og måske mest afgørende punkt er det, hvor Danmark vælger at fravige det minimumskrav, som findes i forslaget fra EU, nemlig spørgsmålet om, hvor stor en del af den kapital, som selskaberne har, der må placeres i mere risikobetonede investeringer.

Vi – og lad mig sige det med det samme – ønsker ikke at stimulere nogen som helst til at gentage Hafnia-skandalen eller andre af de problemer, vi har oplevet i den finansielle sektor gennem de senere år.

Men på den anden side har vi også et meget håndgribeligt problem, som er afledt af noget glædeligt, nemlig de problemer, som forsikringsselskaberne i øjeblikket oplever som følge af den lave rente. Mange forsikringsselskaber oplever i øjeblikket, at de skal give bonusrenter på over 5 pct. Men den kapital, der skal sikre bonusrenten, kan de kun placere i f.eks. byggeobligationer til 6 pct. Og så er der ikke ret meget spillerum. Der er knap nok penge til at finansiere de egentlige administrative omkostninger.

Derfor må regeringen ikke være blind for, at der i forsikringsselskaberne ved yderligere rentefald simpelt hen kan opstå et regulært problem bestående i, at de ikke er i stand til at hente penge hjem, så de kan opfylde deres forpligtelser over for forsikringstagerne, særlig på pensionsforsikringer og livsforsikringer, hvor der er disse forskellige former for garanterede forrentninger.

Der er jo ingen af os, der ønsker, at vi skal have sager i Forbrugerrådet osv., hvor forsikringsselskaberne løber fra de tilsagn om forrentning, de har givet.

Derfor er det et regulært problem. Og jeg mener, at det vil være naivt at vende ryggen til det.

Så er der nogle, der siger: Jaja, men det kan være, renten stiger igen om 10 år eller om 5 år eller om 2 år. Men da der vel næppe er nogen af os, der ønsker en stigende rente, er vi også nødt til at have en lovgivning, der er strikket sådan sammen, at den kan fungere under et lavt renteniveau, som vi heldigvis har i øjeblikket.

Derfor mener vi, at vi under udvalgsarbejdet må få efterprøvet de argumenter, Assurandør-Societetet har fremført for, at vi i Danmark ikke nødvendigvis skal lægge os på EU's minimumskrav omkring de 40 pct., men at man kunne vælge den gyldne mellemvej mellem de foreslåede danske 60 pct. og EU's 40 pct. ved at lægge os på det, som Assurandør-Societetet foreslår, nemlig 50 pct. Det kan godt være, at der er argumenter for, at det er bedre, at det så er 55 eller 52 pct., og det vil vi se på, men vi